

Normální kluk se směje

Ministrantská schůzka na začátku postní doby je vážnější než jindy. Otec Lukáš nabádá kluky k horlivější službě a nakonec říká: „Postní doba je časem postu, jak je zřejmé už z názvu. Ale především si máme více všimnout lidí kolem sebe. Pomáhat těm, kteří naši pomoc potřebují. Dívejte se, zdali nevidíte někoho smutného. Běžně se kluci nebo holky smějí, skáčou, blbnou. Pokud tomu tak není, může potřebovat smutný vedle nás pomoc.“

Když slyší Martin výzvu pana faráře, vyhledá mezi ministranty pohledem Danka. Zase je smutný, v poslední době jsem ho neviděl zasmát se. Přitom dříve to byl takový vtipálek, který byl u každé klukoviny. Hned po schůzce se ho zeptám, co mu chybí.

Martin chodí do deváté třídy, je pravou rukou otce Lukáše při vedení ministrantů. Bere si o čtyři roky mladšího kluka stranou a zeptá se ho: „Danku, co je s tebou? Máš nějaké problémy?“

Hoch na něho vyletí: „Co je ti po mně! Starej se o sebe!“

Proč se tak rozčiluje? To není normální, přemýšlí Martin a svěruje se s tím otci Lukášovi.

Kněz několikrát pokývá hlavou a řekne: „Píchl jsi do vosího hnízda, proto se Danek

vztekal. Více si ho všiměj, snad najdeš nějakou stopu.“

V neděli se sbírají při sbírce peníze do košíků, které se pokládají na abak v presbytáři. Po mši svaté si je vždycky odnáší kostelník do sakristie. Martin se až se lekne, když vidí uklízet košíky Danka. Kostelník je už starý, bolí ho nohy, vysvětluje si to. Pan farář by to však nikdy nedovolil. Je to podle něho pro kluky velké pokušení. Nechce, aby „Zlý někoho svedl ke hříchu“.

Příští neděli už Martin ví, že Danek ze sbírky bere peníze. Přitom nechápe, proč to

dělá. Chudý není, peníze nepotřebuje. A je také skromný, nikdy na výletech neutrácel. Musí zjistit, co s těmi penězi dělá.

Na pomoc si bere Martin spolužáka Vítku. Spolu sledují Danka, jak jde ze školy. Dostávají se za ním až do parku, kde Danka zastavují dva sedmáci.

„Dej dvě stovky, ani o korunu miň,“ vyze Danka větš z nich.

„Na ně!“ zavelí Martin, když Danek předává ukradené peníze.

Bitka je krátká, brzy leží oba vyděrači pod mnohem silnějšími mladíky.

„Vraťte peníze,“ příkazuje Martin a dodává: „Jestli na něho sáhnete, máte co dělat se všemi devátáky.“

Na doporučení pana faráře oznamuje Martin šikanu řediteli školy. Otec Lukáš pak pomáhá Dankovi tak, že o Velikonocích už s ostatními ministranty zpívá radostně „aleluja“.

jáhen Josef Janšta

Ilustrace: Jiří Vančura

V galerii:
„Krásný obraz. Nádherně zachycený východ slunce, co říkáte?“
„Krásný obraz to je, ale je to západ slunce.“
„Jak to dokážete rozeznat? Vy jste odborník?“
„Nejsem, ale znám malíře. Ten v životě nevstal před polednem.“

NEJZNAMĚJŠÍ PRSTEN NA SVĚTĚ

Jistě už každý z vás viděl nějaký prsten nebo ho měl navléknutý na prsteníčku, třeba jen malý prstýnek z pouti. Prsten si navlékají snoubenci, manželé, biskupové i sám papež, aby tak vyjádřili, že někomu patří nebo mu zasvětili svůj život, což je něco krásného. Jenže i krásné věci dokáže člověk zošklivit a zneužít.

To je příběh nejznámějšího prstenu na světě (alespoň podle mého mínění), který byl ukován, aby svou mocí zla svět ovládl. Popsal jej známý spisovatel John Ronald Reuel Tolkien ve své fantasy knize Pán prstenů.

Co je to tedy za knihu, kdo je její autor a hlavně: co je tak zvláštního na tom prstenu, kolem kterého se vše odehrává? Tolkien se narodil v roce 1892 v daleké Jižní Africe. Když mu byly pouhé dva roky, zemřel mu tatínek, o rok později se s maminkou a bratrem přestěhoval do Anglie. Maminka zemřela devět roků nato, takže jeho dětství bylo dosti bolestné.

Ale už tehdy, jako malý kluk, uvěřil v Boha. A svoji víru, katolickou víru v Anglii, si uchoval po celý život, což také nebylo snadné. Velice mu v tom pomohlo, že se ho ujal laskavý kněz Francis Xavier Morgan, který byl osobním přítelem kardinála Johna Henryho Newmana (ten byl v roce 1919 prohlášen za svatého).

Mladý Tolkien musel narukovat, byla 1. světová válka. Kvůli nemoci se z ní ale vrátil dříve, než skončila, oženil se, měl čtyři děti, jedno z nich (prvorozený syn) se stalo knězem. Právě svým malým dětem vyprávěl fantastické příběhy a tam někde byl prvopočátek Pána prstenů. Trvalo však dlouhých dvaadvacet let, než toto své vrcholné dílo dopsal. A dobře udělal, že nespíchal. Děj knihy totiž potřeboval v něm samotném dozrát, což se stalo v době, kdy už byl dlouholetým a uznávaným profesorem anglického jazyka a literatury na slav-

né Oxfordské univerzitě. Zemřel v jednaosmdesáti letech, v roce 1973.

Prsten, o kterém píše, má zvláštní moc. Je v něm skryta děsivá moc zničit celou Středozem, což je společenství národů, které se musí sjednotit, aby se zachránilo. Jak se to podobá tomu, co prožíval náš svět za 2. světové války, i tomu, co mu hrozí dnes. Musí se však najít nezištný a statečný člověk, který prsten donese na místo, kde byl ukován, a tam ho hodí do ohně, protože jenom takovým způsobem bude ničivá moc prstenu zničena.

Tímto „Davidem“ se stane statečný hoch Frodo Pytlík, který ví, že ho čeká boj na život a na smrt s temným pánem prstenu Sauronem a jeho strašnou nadpřirozenou armádou. Má trochu strach, ale roli, či spíše oběť, do které se nikomu nechce, jako jediný přijme. Tím překvapí a inspiruje pár přátel, kteří se k němu přidávají, aby mu pomohli splnit jeho úkol. Nastává dobrodružství a boj, který poukazuje na nepřetržitý světový konflikt mezi dobrem se zlem.

Jaký je to boj a dobrodružství, dále prozrazovat nebudu, snad jen to, že se v něm nestačí postavit na správnou stranu pouze jednou, ale každý jej musí znovu a znovu vybojovat i ve svém srdci. Přesně tak, jak tomu bývá i v našem životě.

Když se do knihy začnete nebo se podíváte na její filmové zpracování (jsou to tři filmy, které byly v letech 2001–2004 oceněny celkem sedmácti Oscary), jistě vás zaujme, stejně jako bezpočet vašich mladších i starších předchůdců na celém světě.

John Ronald Reuel Tolkien tak dokázal něco úžasného – příběhem, který napsal, se dotknout lidských srdcí a probudit v nich to nejkrásnější, co do nich Bůh vložil. To není rozhodně málo.

Kvůli tomu stojí za to žít poctivě svůj život a pak třeba i napsat knihu. Zkusíte to také? Proč ne – Tolkien to zkusil a šlo to.

otec Jiří Barhoň

Cestou dvou bratří

XX. ročník výtvarné soutěže pro děti I. stupně ZŠ, MŠ A ZUŠ

Obrázky zasílejte do 25. 4. 2025

Ceny

1. místo pobyt na Velehradě + grafický tablet / Kouzelné čtení
2. místo Lego + výtvarné potřeby
3. místo kreativní sada + poukaz na výtvarné potřeby

a spousta dalších výher...

O soutěži:

Pořadatel: Organizační výbor projektu Dny lidí dobré vůle
Kontakt: info@dnylididobrevule.cz
Informace: www.dnylididobrevule.cz

